

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Uniqa Asigurări SA

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Dispozitivul

Articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că serviciile de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unei societăți de asigurări nu fac parte din „serviciile prestate de consultanți, ingineri, birourile de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare [și nici din] prelucrările de date și [din] furnizarea de informații”, prevăzute de această dispoziție.

(¹) JO C 349, 30.08.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luxembourg) – État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/Navitours Sàrl

(Cauza C-294/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – A șasea directivă 77/388/CEE – Articolul 2 punctul 1 – Domeniu de aplicare – Operațiuni impozabile – Articolul 9 alineatul (2) litera (b) – Locul prestării serviciilor de transport – Plimbări turistice pe Mosela – Râu cu statut de condominiu]

(2022/C 408/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Părțile din procedura principală

Recurente: État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA

Intimată: Navitours Sàrl

Dispozitivul

Articolul 2 punctul 1 și articolul 9 alineatul (2) litera (b) din A șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/680/CEE a Consiliului din 16 decembrie 1991,

trebuie interpretate în sensul că:

trebuie să fie impozitate de un stat membru serviciile de navigație turistică prestate de un prestator stabilit în acest stat membru, pe un teritoriu care, în temeiul unui tratat internațional încheiat între statul membru respectiv și un alt stat membru, constituie un teritoriu comun aflat sub suveranitatea comună a celor două state membre și care nu este supus niciunei derogări prevăzute de dreptul Uniunii, cu condiția ca serviciile respective să nu fi fost deja impozitate de acest alt stat membru. Impozitarea de către unul dintre statele membre a prestărilor de servicii respective împiedică celălalt stat membru să le impoziteze, la rândul său, fără a aduce atingere posibilității acestor două state membre de a reglementa în alt mod impozitarea serviciilor prestate pe acest teritoriu, printre altele printr-un acord, cu condiția să fie evitate neimpozitarea veniturilor și dubla impunere.

(¹) JO C 191, 10.5.2022.